

Conclusies van verzoekster

- beschikking C(2005) 2706 def. van de Commissie van 14 september 2005 geheel of gedeeltelijk nietig te verklaren;
- verweerster te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

In het kader van de privatisering van de Griekse nationale luchtvaartmaatschappij „Olympic Airways” is een nieuwe vennootschap „Olympic Airlines” („NOA”), belast met de vliegactiviteiten, opgericht, terwijl „Olympic Airways-Services S.A.” („OA”), zoals de oude vennootschap voortaan heet, alle andere activiteiten, met name de grondendiensten, het onderhoud en de herstelling van vliegtuigen, blijft verzorgen. Bij de bestreden beschikking heeft de Commissie bepaalde steunmaatregelen ten gunste van NOA en OA met het Verdrag onverenigbaar verklaard, wegens:

- de betaling door NOA voor de onderhuur van vliegtuigen, van huurprijzen beneden de eigenlijke leasingkost, ten nadele van de Griekse Staat en OA,
- de te hoge waardering van de activa van NOA ten tijde van haar oprichting,
- de levering van contanten aan OA door de Griekse Staat en de betaling door deze laatste, in plaats van door OA, van bepaalde rente- en leasingbedragen,
- het feit dat de Griekse Staat zich jegens OA voortdurend tolerant opstelt, wat de verschuldigde belastingen en socialezekerheidsbijdragen betreft.

Met haar beroep betwist de Helleense Republiek allereerst het onderdeel van de bestreden beschikking dat betrekking heeft op de door NOA betaalde huurprijs voor vliegtuigen. Zij betoogt dat het niet om staatssteun gaat en dat de bestreden beschikking artikel 87, lid 1 EG schendt. Volgens de Helleense Republiek heeft zowel OA als de Griekse Staat gehandeld zoals elke verstandige particulier zou handelen, en komt de door NOA betaalde huur trouwens overeen met de marktprijzen. In ditzelfde kader beroept de Helleense Republiek zich op schending van de verplichting tot motivering van de bestreden beschikking.

Aangaande het onderdeel van de beschikking dat betrekking heeft op de waarde van de activa van NOA, is de Helleense Republiek van mening dat de Commissie de activa van OA die aan NOA zijn overgedragen, kennelijk onjuist heeft gewaardeerd en dat de desbetreffende conclusies van de Commissie niet zijn gemotiveerd. In ieder geval is de Helleense Republiek van mening dat er ook een gebrek aan motivering is, wat betreft het onderdeel van de bestreden beschikking dat betrekking heeft op het niet vervuld zijn van de voorwaarden voor reddingssteun en voor toepassing van artikel 87, lid 3, EG, en

beroept zij zich bovendien op een onjuiste juridische beoordeling van de Commissie op dit punt.

Wat de betaling door de Griekse Staat van bepaalde rente- en leasingbedragen betreft, wijst de Helleense Republiek erop dat zij die bedragen heeft betaald wegens haar aansprakelijkheid als borg, krachtens borgstellingen die dateren van vóór de bestreden beschikking en hierdoor ook worden gedekt. Volgens de Helleense Republiek is na de betaling van de betrokken bedragen de in het Griekse recht voorziene procedure voor de gedwongen inning ervan bij OA gevolgd. Op grond van deze argumenten beroept de Helleense Republiek zich op onvolgende motivering van de bestreden beschikking die, volgens haar, een kennelijk onjuiste beoordeling bevat.

Met betrekking tot het onderdeel van de beschikking waarin wordt geconcludeerd dat NOA de opvolger van OA is, voert de Helleense Republiek een reeks argumenten ter weerlegging van het oordeel van de Commissie aan en beroept zij zich op die grondslag, op schending van de artikelen 87, lid 1, en 88, lid 2, EG en op een gebrek aan motivering.

De Helleense Republiek beroept zich voorts op schending van het recht om te worden gehoord en het beginsel van goed bestuur, omdat haar niet de mogelijkheid zou zijn geboden om haar standpunt met betrekking tot de door de Commissie bestelde studie van onafhankelijke deskundigen kenbaar te maken. Ten slotte beroept zij zich op schending van het evenredigheidsbeginsel en gebrek aan motivering, omdat de bestreden beschikking voorschrijft dat de steun voor de periode 2002-2004 wordt teruggevorderd ook van NOA, die echter pas op 11 december 2003 actief is geworden.

Beroep ingesteld op 29 november 2005 — ENDESA/Commissie

(Zaak T-417/05)

(2006/C 22/38)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekster: Endesa SA (vertegenwoordigers: M. Merola, M. Odriozola, S. Baxter en M. Muñoz de Juan, advocaten; J. Flynn, QC, barrister)

Verweerster: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoekster

Nietigverklaring van de beschikking van de Commissie van 15 november 2005 in zaak COMP/M.3986, Gas Natural/Endesa

Middelen en voornaamste argumenten

Het beroep strekt tot nietigverklaring van de beschikking van de Commissie van 15 november 2005, waarbij is vastgesteld dat het op 5 september 2005 door Gas Natural SDG SA aangekondigde openbaar bod om 100 % van de aandelen van Endesa SA te verwerven, geen concentratie van communautaire dimensie oplevert.

Preliminair stelt verzoekster verschillende procedurefouten. Dienaangaande verklaart zij in de eerste plaats dat de bestreden beschikking vastgesteld had moeten worden vóór de beschikking betreffende het verzoek om verwijzing van artikel 22 van de concentratieverordening, daar uit deze bepaling kan worden opgemaakt dat beschikkingen betreffende dergelijke verzoeken betrekking moeten hebben op concentraties die de drempels van één of meer nationale wettelijke regelingen in acht nemen en die geen communautaire dimensie hebben.

In de tweede plaats verwijt verzoekster de Commissie dat de procedure niet transparant is verlopen, zodat haar rechten van verdediging zijn geschonden.

Ten slotte betoogt zij dat de Commissie had moeten verzoeken dat de procedure die gelijktijdig voor de nationale autoriteiten liep, werd opgeschort. Volgens verzoekster vormt het feit dat om deze opschorting niet is verzocht een ernstige procedurefout in het licht van de grondbeginselen van het stelsel van concentratiecontrole.

Ten gronde stelt verzoekster schending van bepaalde artikelen van verordening (EG) nr. 139/2004⁽¹⁾ en kennelijke beoordelingsfouten. Zo schendt de beschikking volgens verzoekster om te beginnen de in de concentratieverordening vastgestelde bevoegdheidsregels, doordat zij de bewijslast met betrekking tot de bepaling van de communautaire dimensie bij Endesa beoogt te leggen, hetgeen duidelijk in strijd is met de regels die de uitsluitende bevoegdheden van de Commissie vastleggen, daar deze regels van openbare orde zijn.

Voorts schendt de beschikking, aldus verzoekster, artikel 5 van de concentratieverordening, doordat zij in afwijking van de praktijk van de Commissie en in strijd met de in de mededeling betreffende de berekening van de omzet neergelegde beginselen geen rekening houdt met de geconsolideerde rekeningen van Endesa van het laatste boekjaar, die rechtsgeldig, volgens de ten

tijde van de concentratie heersende communautaire boekhoudregels (IFRS/IAS) zijn opgesteld.

Verzoekster stelt verder dat verschillende van de aanpassingen die in de beschikking worden getoetst aan de mededeling betreffende de berekening van de omzet, berusten op de strikte toepassing van de geldende communautaire boekhoudregels, en dat die aanpassingen niet mogen worden verward met aanpassingen op grond van artikel 5 van de concentratieverordening. Hoe dan ook dienden alle in de beschikking geanalyseerde aanpassingen te worden erkend, aangezien zij de werkelijke economische waarde van de bij de concentratie betrokken ondernemingen beogen vast te stellen.

Ten slotte stelt verzoekster dat de beschikking het rechtszekerheidsbeginsel schendt en afbreuk doet aan de uniforme toepassing van de concentratieverordening, omdat zij de exclusieve bevoegdheden van de Commissie onjuist afbakent.

⁽¹⁾ PB L 24 van 29.1.2004, blz. 1.

Beroep ingesteld op 9 november 2005 — Investire Partecipazioni tegen Commissie

(Zaak T-418/05)

(2006/C 22/39)

Proceestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekers: Investire Partecipazioni S.p.A (Italië) (vertegenwoordigers: Gian Michele Roberti en Alessandra Franchi, advocaten)

Verweerster: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoekster

— het besluit van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 11 augustus 2005, ref. 08405, en het aanvullende besluit van 23 augustus 2005, ref. 08720 nietig te verklaren;